

Janko Samec:

Za solncem!

*Kam pa gre ta naša pot
tja čez ribnik sredi parka?
Kod nas nosi bela barka
preko tihih, temnih vod? — •*

*Kot da bi prečudna moč
o sinje nas daljaoe nesla,
brez krmila in brez oes/a
liemo brodimo skoz noč.*

*Spredaj plavu bel labud,
o mesečini glaoe siresa...
Kot da hotel bi u nebesa.
kvišku se mu dviga grud:*

*A ob strani par na par
• spremljajo nas račke bele,
kot da bi z nočjó hitele
» očnosii neznani čar.*

*In nad nami zoezd sijaj
nam D daljaoe cesto kaie;
budno zrejo naše straie,
kod se oleče pot nazaj.*

*Zbogom, sestra, oče, brat
in ti. Ijuba maii naša!
Če vas kdo po na.s poopraša —
š/ã srrio solnca v suet iskat.*

*Ko ga najdemo, pa spet
z njim se vrnemo o te kraje
in njegooih lic smehljaje
uam nalrosimo čez svel.*